

PERTEV BORATAV

5.6.1964

Konya

Muhterem Kardeşim Tayyip;

Yirmi gündür Türkiye'deyim. İstanbul'da bir gün kalabildim. Fikrim oradan trene atlayıp Konya'ya gelmekti. Sıkı bir çalışma planı beni orada bekliyordu. Ama Korkut'un, bizi görmeden nasıl geçersin diye feryatları, bana bu yolu Ankara üstü yaptırmaya mecbur etti. İki gece Ankara'da kaldım ve Konya'ya geldim. Köylü Ağustos'ta tarlaya düşmeden çalışalım dedik. Burada aslen köylü olan, lisede Edebiyat öğretmeni bir dostum var. Onun delaletiyle yollara düştük, kuş uçmaz, kervan göçmez yerlere uzandık. Ermenek'te üç dört gün kaldık. En ücra köylerine gittik. Hakikaten dermeli bir çalışma oldu. Buralarda tabiatın sert oluşu, mıntıkânın sarp dağların arasında yayılmış olması dolayısıyla uzun zaman Ermenek dünyaya kapalı kalmış. Masallarını, adetlerini, yaşayışlarını da arayan soran olmamış. Bu itibarla bizim çalışmalarımız enteresan oldu. Sonra Konya'ya indik. Ve Çumra tarafındaki Yörük ve Türkmen köylerini dolaştık. Ben bu seyahatimde Musee de la Homme'de Türk Antropolojisi bakımından çok zayıf olan bir köşeyi de takviye etmeye çalışıyorum. Müze hesabına bol bol alış veriş yapıyorum. Bunun, Paris'te bir gün öteki milletlerin yanında bir Türk Antropolojisinin esasını teşkil edeceği için cidden bahtiyarım. Bu çok yorucu bir şey, benim de pek anladığım bir saha değil ama, aldığım şeyler üzerinde Paris'te çalışacak mütehassıs eller olacaktır. Ben Ankara'da Pertev'in kitaplarını bir elden geçirmek için on gün kadar kalacağım. Sonra İzmir'e gidip memleketin bol güneşinde biraz dinlenmek ve bir ara imkân bulursam o civardaki Tahtacılar arasında çalışmak istiyorum. Eylül içinde İstanbul'da olacağım. İstanbul'a gelir gelmez de sizi arayacağım.

Pertev'in İstanbul Üniversitesi'ndeki reyî neticesini İstanbul'a indiğim gün öğrendim. Doğrusu bu bir bakıma bir zafer sayılır. Biz, üniversitelerimizde Pertev için tek reyî almanın imkânsız olduğu günleri yaşadık. Elbette bu dostlarımızın samimi destekleri ileride daha da geniş bir saha bulacaktır. Pertev'den son aldığım mektupta bir cümle bana bayağı dokundu. Gözlerim yaşardı. Diyor ki, benim Türkiye'de çalışma arzularımın bugün tahakkuk etmemesine üzülmedim desem yalan olur. Ben bununla beraber burada bir Türk Folklor arşivinin kurulması kuvvetini kaybetmiş değilim. İleride Türk Folkloru üzerinde çalışmalar yapacak nesiller artık Paris'e gelip çalışabileceklerdir. Bu hazin bir şey tabii, ama beni her zaman ümitle dolduran şey, Pertev'in çalışma gücünün her şeye rağmen devam etmesidir.

Özalp, ben oradan ayrılırken sıhhatte idi ve neşe ile çalışıyordu. O da bir yerlere gidip dinlenmeyi düşünüyordu.

Sana ve Leman Hanım kardeşime, çocuklara selam ve sevgiler.

Sizinle görüşeceğimiz için cidden mesudum.

Hayrünnisa Boratav